

CRONICI BOSTONIENE

de Leonard Oprea

FUNDAMENTALA MEA RUGĂCIUNE

**Infinitatea Spiritului ființei umane este dată de Rugăciune.
Rugăciunea este Speranța întru Credință.
Nu există om fără Speranță.
Fiindcă nu există om fără dorință.**

**Sfântul Ioan Damaschinul scria:
“Dumnezeu prevede totul, dar nu predestinează totul.”
(Dogmatica II, 30)**

**Speranța aprinsă în Rugăciune devine Spirit infinit manifestat.
Devine Spirit întru Dumnezeu.
Si, abia atunci, Dumnezeu predestinează anume (în acord
doar cu El-Insuși) – împlinind Speranța.
Nu exista om fără Speranță.
Rugăciunea este Speranța întru Credință.
Deci, Rugăciunea dăruiește infinite Spiritului ființei umane.
Dăruind-L pe Dumnezeu ființei umane.**

**Rugăciunea mea fundamentală este IISUS CHRISTOS.
Si, eu cred că este singura rugăciune care-L dăruiește direct
și întru totul pe Dumnezeu, ființei umane.
Inșă, calea e atât de spinoasă, atât de divină...
“...vinerea mare...
sub cireșii în floare
eu-mi pierd trupul...”**

(Din volumul “Theophil Magus – Confesiuni 2004-2006 //

Editura “Universal Dalsi”, Bucuresti, 2007)